

оцѣненныа, когото оцѣниха отъ сынове-ты Израилевы, И дадохагы за грѣшарска-та нива, спорѣдъ както ми Господь заповѣда.“ И Исусъ застана прѣдъ управителя; и попыта го управитель-тъ, и казѣваше: Ты ли си царь-тъ на Іудей-ты? И Исусъ мѣ рече: Ты казѣваши. И когато го обвиняваха първосвященницы-ти и старѣйшины-ты, нищо не отвѣщаваше. Тогази мѣ казѣва Пилатъ. Не чѣеши ли колко свидѣтельствватъ на връхъ тебе? И не мѣ отговори на нищо ни една рѣчь; така цю управитель-тъ са много чѣдаше. И на празникъ-тъ имаше обычай управитель-тъ да пѣца на народа єдного отъ запрены-ты, когото вы поискали. И имаха тогази прочѣтъ нѣкого си запрѣнъ на нма Баравва. И тѣй като вѣха събра-ни, рече имъ Пилатъ: кого искате да ви пѣснѣ? Баравва ли, или Исуса, нарицаемаго Христа? Понеже знааше чѣ отъ зависть го прѣда-доха. И когато сѣдаше той на сѣдейскыа прѣстолъ, проводи до него жена мѣ и казѣваше: да не стрѣвашь нищо на тогожь правед-ника; зацѣто много пострадахъ днесъ на-сѣнь за него. И първо-священницы-ти и старѣйшины-ты нагласиха народъ-тъ да испросатъ Баравва, а Исуса да погѣватъ. Отговори управитель-тъ и рече имъ: Кого искате отъ двамата да ви пѣснѣ? И тѣ рѣкоха: Баравва. Казѣва имъ Пилатъ: Но какво да правѣ Исуса, нарицаема-го Христа? Казѣватъ мѣ сички-ти: Да са распне. И управитель-тъ ка-

за: Чѣ какво зло є сторилъ? И тѣ много повече выкаха, и казѣвахъ: Да са распне. И като видѣ Пилатъ чѣ нищо не ползѣва, но пове-чѣ мѣлава быка, зѣ вода омы си рѣцѣ-ты прѣдъ народа, и казѣва-ше: Неповиненъ съмъ азъ отъ кръвъ-та на тогози праведника: вы да видите. И отговори сич-кий народъ и рече: Негова-та кръвъ на насъ (да бѣде), и на чада-та наши. Тогази имъ пѣсна Барав-ва; а Исуса бн, и прѣдаде (го) на распатіе. Тогази воини-ти управи-телеви, оттеглиха Исуса въ прѣто-ріа-та и събраха на връхъ него сичкыа полкъ. И съблѣкоха го та го облѣкоха въ єдна червена длъ-га дрѣха. И исплетоха вѣнецъ отъ тѣрніе, та го наложиха на глава-та мѣ, и трѣсть въ дѣсница-та мѣ; и колѣнчиѣхъ прѣдъ него, та мѣ са порѣгавахъ и казѣвахъ: Радѣса, Царю Іудейскый. И ка-то го заплѣкоха, зѣха трѣсть-та, и удраха го по глава-та. И като мѣ са порѣгахъ, съблѣкоха мѣ длъ-га-та дрѣха, та го облѣкоха въ неговы-ты дрѣхы: и го закараха да (го) распнѣтъ. И на излизаніе на мѣриѣа человекъ Киринеанинъ, на нма Симонъ; него накараха да носи кръстъ-тъ мѣ.

Евангеліе шесто.

Отъ Марка, зачало 67,

а онова вѣрѣмъ, воини-ти заведоха Исуса отвѣтрѣ дворъ-тъ, то єсть въ преторіа-та, и свикаха сичкыа полкъ. И облѣкоха мѣ баграница, исплетоха и вѣнецъ отъ

тѣрніе